

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v pesito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zalvale, domneji oglasi inl. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema uredništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Budimpešta 20. Magnatska zbornica je v svoji današnji seji rešila in vsprejela nagodbeni provizorij.

Budimpešta 20. Zbornica poslancev je votirala v obče proračun ministerstva za notranje stvari.

Pariz 20. V današnji predpoludanski seji komore se je nadaljevala razprava o proračunu mornarice. Admiral Rieunier je nadaljeval svoj govor, ki ga je bil pričel v poslednji seji, in je kritikoval program ministra za pomorstvo, odobraval zgrajenje oklopnih ladij in križarjev ter je hvalil francosko mornarico. Seja nadaljuje popoldne.

Madrid 20. Oficijozno glasilo »Reforma« omenja govorice, po kateri se baje bližajo važni dogodki, ki bodo uplivali na splošno politiko Španije in vsled katerih bode treba sklicati cortes prej, nego se je namerjalo početkoma.

Washington 20. (Poročilo »Reuterjeve pisarne«.) Kakor brzjavljajo iz Manile je Aguinaldo odločen bolj nego kdaj, za boj, boj za neodvisnost.

Pariz 20. V popoldanski seji je vsprejela komora zakonski načrt, ki dovoljuje diplomatskim agentom in konzulom, da smejo poročati v inozemstvu v slučaju, da se hoče poročiti kakšen Francoz s kakšno inozemko. Na to se je nadaljevala razprava o proračunu mornarice. Poslanec Claudinon je govoril o podmorskem čolnu in je rekel, da ne veruje, da je Francija glede tega kaj na boljem, nego inozemstvo. Neprevidnost ministra za pomorstvo, je rekel govornik, pomore Angliji, da hitreje zgradi svoje podmorske čolne.

Minister za pomorstvo je izjavil, da ni govoril neprevidno in je predbaical Claudinonu, da hoče zmanjševati zasluge francoske mornarice. Francija je na boljem nego inozemstvo, ker je podmorski čoln »Zédé« mnogo bolji nego podmorski čoln Italije in Francije. Glavna razprava je bila na to zaključena.

Neskladnosti naših socijalnih demokratov.

II.

Naši slovenski socijalisti uvidevajo torej — nam vsaj se zdi, da se ne motimo —, da so storili usoden pogrešek, ko so vse organizacijo in internacijonalizem nemškega socijalizma hoteli jednostavno presaditi v naša tla, ne pomislivši na važno, da, odločilno dejstvo: da kar je možno nemškemu delavcu, je absolutno nemogoče slovenskemu delavcu. Nemškemu delavcu je pač možno biti internacijonalnim in ne brigati se za svojo narodnost, ko mu je narodnost itak zagotovljena in zagrajena za vse čase in pred vsako nevarnostjo! Mi menimo, da tudi nemški delavec nosi ljubezen do svojega naroda v svojem sreju in uverjeni smo, da bi tudi v nemških masah vzplamtelo gori do neba, ako bi, recimo, kaka vlada prišla do blaznega sklepa, da bo zatirala nemško narodnost, v kateri namen da jej bo: odrekala pravo do obstanka, da jej bo jemala sredstva za vzgojo v materinem jeziku, da jej bo zapirala šole, da jej bo kratila politične pravice, da jej bo sodila v ne-

nemškem jeziku, da jo bo dajala zapostavljati in poniževati po svojih organih in bo dajala vsej javnosti privilegij do zasramovanja vsega, kar je nemško. To bi videli, kako bi vzplamtelo in kakov orkan bi navstal v istih nemških masah, ki sedaj v varnem zavetju svoje narodnosti prisezajo na zastavo internacijonalizma! In prav bi imeli, prav, prav in prav! Kajti pojm narodnosti ni družega, nego kompleks vseh pravic ne le državljanu, ampak tudi — človeku! Človek torej, ki se bori za svojo narodnost, se bori za predpogoj resnični svobodi svoji!

Seveda ima tudi narodna misel svojih grdih izrastkov. Narodni fanatizem, ki sovraži in proganja drugorodeca, je res grda stvar in sleherni človek blagega srea mu mora biti sovražnik! Ali ravno zato, ker je narodni šovinizem res vir krivice, so najhujši krivičniki oni, ki z narodnim fanatizmom vedoma identifikujejo narodno mišljenje in narodno borbo tam, kjer je taka borba v sveto dolžnost prav radi šovinizma na drugi strani!!

In tako krivico delajo naši slovenski socijalni demokratje ob vsaki priliki in z doslednostjo, ki bi bila vredna boljše stvari, kar so pokazali zopet na shodu krščanskih socijalistov, sklicanem po dru. Pavlici in dru. Kreku. Toda o tem pozneje, ker se je nam povrnil k gornjemu predmetu, k razliki med splošnim položajem nemške mase in onim slovenske mase, sosebno v naših obmejnih pokrajinah, da bo razvidno potem, da so dolžnosti slovenske mase razsežnejše, nego so dolžnosti nemške mase, da bo razvidno, kako nemški delavec res lahko osredotoča svoje delo in svoje manifestacije le na obseg stanovskih koristi in strogo političnih vprašanj, dočim mora slovenski delavec sodelovati tudi na narodnem polju — ako noče biti izdajca one skupine, iz katere je izšel in na katero je navezan po rojstvu in po krvi!

Naj ponovimo torej svoje uverjenje, da bi žalili nemškega delavca, ako bi govorili, da nima srea za svojo narodnost, in da, ako se isti ne udeležuje nacijonalne borbe, je to le posledica dejstvu, da živi v zavesti, da njegova narodnost ne potrebuje take borbe, ker v resnici ni v nevarnosti noben interes njeni!!

Isto ljubezen do svoje narodnosti pa nosi v sebi velika večina našega delavstva, v kolikor je isto probujeno in zavedno. A ker je slovenskemu delavcu ob periferiji narodnost v resnični nevarnosti, ker mu v resnici odrekajo vse pogoje za ohranjenje narodne individualnosti njegove, ker mu ne dajo šol, ker mu silijo tuji jezik, tuje šege in tuje mišljenje, ker mu v vsem javnem življenju zasramujejo njegovo narodnost, vprašamo: je-li človeški to, je-li bratski, je-li pošteno, da se mu to njegovo najnaravnejšo ljubezen označuje kakor sramoten fanatizem in se zahteva, naj iztrže iz svojega srea ta čut in naj gleda brezčutno, ko mu sovražniki teptajo v blato vse, kar mu mora biti sveto? — če se torej zahteva od njega, naj stori, česar ne bi nemški delavec storil nikdar, ako bi mu narod živel v takih žalostnih razmerah, v kakoršnjih živi naš slovenski narod!!

Dokazali smo torej, da to vendar ne gre, da bi se nemško socijalistiško kopito kar jednostavno usiljevalo tudi za naše slovenske razmere, da je krivično in neodpustno to, ako zahtevajo, da bodi tudi slovenski delavec takov »internacijonalec«

kakoršen je nemški delavec — lahko, ne da bi se mu bilo bati, da bi se pregrešil proti svoji narodnosti.

Slovensko gledališče v Ljubljani.

(Dopis.)

III.

Drama pa je — kakor smo že omenili — na slovenskem odru ubožica, in kakor brezsrčna maceha pastorko so jo potisnili gospodje intendant v korito.

Kakor odrivajo v operi slovanska dela, tako jih odrivajo tudi v drami. Nemška skrupucala so menda vzela v zakup slovenski oder, in intendantu tudi doplačuje za ta, če treba. V oglasu pred začetkom gledališke sezone je objavila intendant slovenskega gledališča celo vrsto izvirnih iger, ki jih spravi na oder. A koliko jih je? Medvedovo enodejanko »Cesar Friderik III.«, Ganglovo dramo »Sin« in Govekarjeve »Rokovnjače«. Drugo je slo menda vse v koš! Zakaj? Zato, ker je domače! Da, samo zato! Družega izgovora in odgovora ni. Mnogo iger, ki so jih uprizorili letos, je tako slabih, da bi jim lahko žvižgali z mirno vestjo. A ker so tuje in slabo blago, zato smejo na oder, kar je pa domačega, to se po milosti gospodov intendantov uprizarja samo po enkrat. Kdo naj potlej piše za slovensko gledališče, ako uprizarjajo domača dela samo takrat, če polnijo blagajnico? Domače delo, ki je uspelo enkrat, bi morali uprizoriti dvakrat in trikrat; tako bi se navadilo občinstvo na dela domačih pisateljev, bi začelo mnogoštevilno obiskovati njih uprizarjanja, bi dajalo pisateljem spodbude in srčnosti, in kmalu bi prazno polje izvirnih slovenskih dramatiških del rodilo lepih, užitnih sadov. Literarni zgodovinar slovenski, pišoč o dramatiški književnosti naši, naj nikar ne zabi, da je nje počasni razvitek, nje malenkostni napredek zakrivila v neodpustnem grehu intendant slovenskega gledališča v Ljubljani!

Ali o tem bomo pisali obširneje kdaj pozneje! Za sedaj si oglejmo samo še površno delovanje in skrb slavne intendant ob gojitvi drame.

Letos smo bili celó brez herojine! Ali je še kje pod solncem deželno gledališče, ki bi bilo brez nje? Samo naše, ki je edino na slovenskem ozemlju, jo pogreša lahko! Naraščaja za dramo tudi ni nič. Gosp. Inemann, ki je kakor režiser preobložen z delom, ne more vzgojiti niti treh dečkov, ki bi bili res porabni za igranje. Zato je treba angažirati tujce, katere stane mnogo truda, preden se priuče slovenskemu jeziku. Kar je domačinov-igrancev, ti so večinoma poleg tega obrtniki. Tako je njih delovanje razcepljeno, in misli jim lete dostikrat z odra domov — v delavnico. A delati morajo, sicer jim ni mogoče živeti ob malenkostnih gažah. Gg. Verovšek in Danilo bi bila neprecenljive vrednosti za slovensko dramo, ko bi živela samo gledališča. A kje je mogoče izhajati igralcu z 40—60 gld. mesečno? Občudujemo te svoje ljudi, da ne puste odra, pa da se ne poprimejo svoje obrti, ki bi jim več donosala, nego skopo igralsko plačilec. Tudi naše ljudi bi trebalo plačati, plačati pošteno, treba bi jih poslali med počitnice v svet, da bi kaj videli in se kaj naučili. A to bo samo mogoče, če se v bodoče opera omeji in če dasta dežela in mesto večjo podporo.

Glavna ovira razvoju naše drame pa je — kakor je bravee že gotovo razvidel iz zgoraj napisanih vrst — nevedna intendantca. Sedanja nima niti okusa, niti strokovne izobrazbe. Že dejstvo, da morajo igrati vsakih 14 dni noviteto, z čemer se ne dosega nič drugega, nego slabo nastudirane predstave, dokazuje dovolj jasno gorenjo trditvev. Z umazanin ravnanjem in terorizovanjem igralcev in igralk se ubija njih veselje do igranja.

Da se temu odpomore in da nam gledališče popolnoma ne propade, svetujemo: slovenskemu gledališču daj dežela Kranjska zmožno in resno vodstvo. Službi gledališkega ravnatelja in tajnika bodita deželni in stalni (za neko dobo, morda za 3—5 let.) Ne motimo se, da za prvoimenovano mesto bi bil najspособnejši uradnik dež. odbora, g. dr. Fr. Zbašnik, za drugoimenovano sedanji tajnik »Dram. društva«, g. Fr. Govékar. Dosedanji intendant so bili diletanti, ki so se brigali za gledališče le v zabavo, ne pa resno in z odgovornostjo. Gledališče jim je bilo le šport, ne pa težka, sveta služba. To so sicer vse časti vredni moške, toda gledališča ne morejo voditi, ker so estetiški malo ali nič naobraženi. Zato je nujna potreba, da imenuje deželni odbor zmožnega stalnega ravnatelja in tajnika s plačo deželnih uradnikov (v VIII. in IX. činovnem razredu.) Tako je povsod pri deželnih gledališčih, pa bodi še pri nas!

Ob sedanjih razmerah ne bo gledališče nikdar uspevalo, zlasti ne, ako bodo v intendanci vedno isti — nesposobneži!

Slovensko gledališče ni nikako konkurenčno ali denarne podjetje, ampak je največji slovenski kulturni zavod, ki se oziraj le na naše razmere, na naše občinstvo in na naša dela! Slovenskemu gledališču ni namen, da pobija novčene uspehe nemškega ravnatelja, ampak edini namen mu mora biti, da se dvigne naša dramatiška umetnost in da se izobrazuje in blaži naš narod! Kdor misli drugače, ali kdor hoče drugače, ta ni vreden in sposoben, da bi gospodaril slovenskemu gledališču!

Zato pa je treba pred vsem igrati domača dela, potem slovanska (ruska, češka, poljska, hrvaška), potlej francozka in druga in prav na zadnje šele nemška. Igre pa naj bodo vredne, da jih sploh kdo gleda. Če se pa kdo hoče zabavati z neslanostmi in otročarijami, zverženimi v burke, mu je svobodna pot v nemško gledališče. Za njim ne bomo jokali.

Ivan Križ.

Politični pregled.

TRST, 21. marca 1899.

Iz deželnih zborov. V večerajnji seji deželnega zbora dalmatinskega je bil že v prvem čitanju odklonjen predlog poslancev stranke prava, da bi se pričela razprava o reskriptu cesarjevem, naslovljenem na deželni zbor, in da bi se obnovila zahteva po združenju Dalmacije z Hrvatsko in Slavonijo. Poslanec narodne stranke Milić in Cingria sta povdarjala, da ta predlog ni umesten sedaj ter sta očitala predlagateljem, da izkoriščajo to vprašanje le sebi v reklamo. Tudi italijanski poslanec Salvi je govoril proti in je še povdarjal, da cesarski reskript prezira postulate večine deželnega zbora, ter da se torej pridružuje formalnim in meritornim razlogom manjšine. Potem je še pristavil modro, da je ta razprava nasprotna parlamentarnemu običaju, ker je potegnila v polemiko tudi cesarski reskript. Gosp. Salvi je hotel torej braniti parlamentarne običaje in pa spoštovanje pred krono. To bi bilo vse hvale vredno, ako se ne bi bil isti gospod Salvi sam pregrešil proti spoštovanju pred krono, in sicer s tem, da je nje reskript izkoriščal za svoje strankarske namene. Pa pustimo na strani vprašanje dolžnega spoštovanja, kajti tu je le vprašanje umestnosti in moramo vprašati, na kaj opira posl. Salvi svojo trditvev, da je cesarski reskript tudi meritorno, stvarno, pritrdil nasprotnikom združenja?! Dejstvo, da cesarski reskript molči o združenju, ni nikakor še dokaz, da krona tudi že obsoja stremuljenje za združenje samo. Ob taeih vprašanjih je za najviše kroge prevažna, da, odločilna okolnost: da-li bi bilo — v pošte v jemaje obstoječe okolnosti — umestno govoriti o tem?! Tudi zadnji cesarski reskript, naslovljen na deželni zbor češki, ni odgovarjal na državnopravne postulate, izražene v udanostni adresi tega dež. zbora, a

kje je, vprašamo, državnik, ki bi se drznil trditi — kar trdi Salvi, ki pa, ševeda, ni državnik —, da je krona nasprotnica državnemu pravu naroda češkega?! Krona molči za sedaj o državnopravnih postulatih Čehov, ker se ji zdi tako umestno, ali vzlie temu je gotovo, da pride dan, ko polože v Pragi krono sv. Vaelava na glavo viteškega Frana Josipa I. Istotako pride prej ali sl j dan, ko bodo z Najvišega mesta govorili ne le o dalmatinskem vprašanju, ampak o splošni preuredbi naših južnih pokrajin, kakor bode najbolj ugajalo veliki nalogi, ki je usojena državi tu na jugu. In to bo velik zgodovinski korak preko glav dalmatinskih Salvi-jev in sličnih primorskih boriteljev za tvorbe in tradicije iz minolih časov! Kolo dogodkov pa se vrti naprej in ne nazaj.

K položaju. Ozirom na vesti, da je ministerstvu Thunovemu stališče omajeno, piše konservativni graški »Volksblatt«, da ministerstvo niti ni mislilo na to, da bi pretrgalo zveze z češkim klubom, in tudi ko bi mislilo na kaj takega, za-branil bi to nekdo viši. Povodom odloženja državnega zbora je dal grof Thun voditeljem desnice besedo, da počitnice ne prinese nikakega neprijetnega iznenadenja. Nikakega vzroka ni, da bi morali misliti o takem gentlemanu, da bi prelomil zadano besedo. On more grešiti, besede pa ne prelomi: že misel na to mora odstraniti vsako bo-jazen pred prevratom v vladni politiki. Onim pa, ki govorijo o ministerstvu levice, bilo bi priporočiti nekoliko lekeje o začetnih naukih aritmetike. Tudi ko bi Poljaki in konservativci podpirali tako mi-nisterstvo, in še celo potem, ako bi socijalni demo-kratje in krščanski socijalisti dali takemu mi-nisterstvu svoje glasove na razpolago, bilo bi še vedno Čehov, Hrvatov in Slovencev do-volj za to, da bi takemu kabinetu one-mogočali vsako delovanje s parla-mentom.

V podporo deželnim zakladom. Kakor znano, je bilo določeno, da se večji dohodki vsled preosnove davkov porajajo v to, da se odpiše 10% realnega davka, in od tega, kar bi preostajalo še, na se ima svota do 3 milijonov odkazati deželnim zakladom. V letu 1898. so se rečeni dohodki res povišali v toliko, da so pokriti oni 10% popustki na realnih davkih in se more znesek 3 milijonov razdeliti deželnim zakladom. Naše južne pokrajine so plačale v letu 1898. realnega davka: Štajerska 3.532.521, Koroška 860.220, Kranjska 804.590, Trst 1.241.987, Istra 440.479, Gorica in Gradiška 380.574 goldinarjev. Od preostanka 3 milijonov odpada: na Štajersko 166.237 gld., na Koroško 40.481, Kranjsko 37.863, Trst 58.447, Istro 20.729 in Gorico-Gradiško 17.909 gld. Ti zneski se izroče deželnim zakladom le provizorično proti poznejemu obračunjenju, ker ni izključeno, da nastane kaka sprememba v deležih posamičnih dežel vsled tega, da se kaj popravi dohodek dežel na realnih davkih.

Domače vesti.

Namesto venea na grob pok. Caharije je podarilo pevsko društvo »Kolo« 10 gld. za »Narodni dom«. Členi tega društva so pa nabavili sami med seboj venea z narodnimi trakovi ter z napi-som: »Členi pevskega društva »Kolo« svojemu ne-pozabnemu odborniku.«

Vzkljena komisija za osebno dohodarino. Včeraj ob 5. uri popoldne so pričele razprave vzkljene komisije za osebno dohodarino za Trst in okolice pod predstvom gospoda dvornega svetnika in finančnega ravnatelja viteza Zimmer-manna. Pozdravivši člene komisije je izrekel pred-sednik nado, da bode komisija stvarno vršila svojo važno nalogo. Po določenju nekaterih točk, tičočih se formalnega razpravljanja, začelo se je razprav-ljanje o posamičnih došlih utokih.

Tajnikom trgovinske in obrtne zbornice v Gorici je imenovan Anton Bisiak iz Go-ricce. Da-li zna tudi slovenski?! To vprašanje je — tako bi sodil oni, ki ne pozna naših razmer — nezmislno v deželi, ki je po veliki večini sloven-ska, ali onemu, ki pozna te razmere, se nikakor ne zdí čudno, da se ob vsakem imenovanju javnih funkcionarjev vsiljuje najprvo to vprašanje: da-li je vsposobljen v jezikovnem pogledu! Ravno po-treba takega povpraševanja je ilustracija abnor-malnosti in krivičnosti naših razmer.

Gospodu ravnatelju Lloyda za znanje.

Pišajo nam: V takozvani »panatiki« je nastavlje-nih nekoliko italijanskih podanikov, kar se gotovo ne strinja z naslovom, ki ga nosi »naš« Lloyd in gotovo tudi ne z eminentno patrijotičnim misljenjem gosp. predsednika, bar. Kalebberga.

No, potrpebi bi morda tudi to, ako bi ti tuji podaniki vršili le svojo službo in ako bi spoštovali domače avstrijske delavce. Saj smo tudi mi ljudje, ki uvažujemo bedo, vladajočo v domovini teh tuj-cev, ali da se ti pritepeni drznejšo zaničevati naše ljudi, se »ščavi«, kar osobito in zistematično dela gosp. magazinér Schizzi, ki nas žali n. pr.: »Sti brutti schiavi, se mi poderia, li manderia in malora tutti!« k temu pa ne moremo molčati nikakor!

Za danes naznanjamo gospodu ravnatelju le toliko v nadi, da uvede preiskavo ter ukrene po-trebno. Ako pa se ne odpravi to škandalozno po-stopanje, govorili bomo drugače in poskrbimo, da se bode govorilo tudi tam, kjer se Lloyd dele mi-lijoni — tudi iz slovanskih žepov!

Onim, ki bi morali biti prijatelji slo-venskim delavcem v Trstu! Pišajo nam: Dolž-nost nas veže, da na tem mestu spregovorimo o važnosti naših delavcev v narodnem pogledu. Lahi-tožijo v enomer, da se njih delavci malo ali nič ne zavedajo svojih narodnih dolžnosti, ter skušajo vse možno, da bi te delavce pridobili na svojo liberalno stran. Naš slovenski delavce pa je že probujen v toliki meri, da ga lahko prištevamo glavnejšim stebrom naše narodne stvari v Trstu in prvim virom narodnega naraščaja našega. Naš de-lavce si je ustanovil dve delavski društvi, kateri vzdržuje malone on sam. In ti društvi sta storili že toliko za našo narodnost v Trstu, da bi trebalo knjige, ako bi hoteli opisati vse moralne in mate-rijalne dobrote, ki jih ti dve narodni ognjišči deliti našemu delavcu.

V bližnjem času bosti imeli ti dve delavski narodni društvi svoja občna zbora, ob kateri pri-liko se bodo vršile tudi volitve za nova odbora. Človek bi mislil, da je tema društvoma le izbirati one gospode izmed inteligence, katerih si želita v svoja društvena zastopa, ali žal, da je grozno kriva misel to, kajti naša inteligenca in imovitejši krogi se skoraj ostantativno odtegujejo tema prekoristnima društvoma!

Med tem torej, ko Lah i v »Operaia« in »Fra-telanza« napenjajo vse sile, da bi utrdili ti libe-ralni trdnjavi, in med tem ko službeni krogi de-lajo to isto v udani jim »Unione operaia«, ne po-laga pa naše razumništvo nikake važnosti v prid-o-bivanje delavskega stanu!! Ta brezbriznost je vredna najstrožje graje, kajti utegnili bi se kedaj hudo maščevati! Ne prezirajte tega dobrohotnega opomina! Pristopajte torej našim delavcem v pod-poro, — kajti to Vam je sveta dolžnost. Res, da imamo mi narodni delavci med sabo neko-liko posamičnih intelligentnih oseb — in to zlasti v večem »Del. podp. društvu« — ali naše manje »Tržaško podporno in brašno društvo« je popol-noma prezirano po naših veljaki in ako pojdemo tako dalje, ostaneta obe društvi oprti izključno le na delavske moči, kar ne bode posebno dobro uplivalo na naš delavski stan. Ono število mož iz in-teligence, ki sodelujejo in ki so dovolj — redki, se naveličajo danes ali jutri, osobito, ako sprevidijo, da jih ostala inteligenca ne podpira; zato rotimo še enkrat naše razumništvo, naj nas izdatno podpira in povspenjuje nadaljni razvoj teh naših narodnih in požrtvovalnih delavskih mas! Mi de-lavci ne trebamo torej samo materijalne, ampak tudi, in še nujnejše, moralne podpore od vas, slavna inteligenca! Zato ponavljamo svojo prošnjo do Vas, da se vpišete v naša delavska društva, ter da vsaj v primernem številu vsprejmete častna mesta v odborih, kjer Vam bode prilika storiti marsikaj koristnega našim preprostim in — hvaležnim de-lavcem. Naroden delavec.

Tržaško veteransko društvo se je udele-zilo minolo nedeljo korporativno sv. maše, ki se je darovala, kakor vsako leto, v spomin umrlih čle-nov. Razun e. kr. namestnika grofa Göessa udele-zilo se je božje službe tudi mnogo častnih udov in prijateljev društva ter tudi družega občinstva (kakor doznajemo se je tega svetega obreda ude-zila inognito tudi hči umrle cesarice se svojem sinom in v spremstvu jedne častne dame.) Po sv. maši je veteransko krdelo odkorakalo z godbo na

čelu do namestništva in nazaj v društvene prostore. Popoldne je imelo to društvo svoj XIX. redni občni zbor v dvorani društva »Austria« po že naznanjenem vspešnem. Na predlog pregledovalnega odbora se je izreklo društvenemu odboru enoglasno zaupanje.

Predlog za popolnitev pravil, v tem zmislu, da pride društvena uprava pod oblastveno nadzorstvo, je bil vsprejet z zadovoljstvom vseh navzočih. Društveno vodstvo se priporoča vsem odsluženim vojakom, da bi prestopili k društvu ter da bi pripomogli s tem, da bi isto dospelo do one stopinje, ki bi jo lahko zavzemalo.

Kako je trž. gubernij v min. stoletju sodelovali duhovniki in o razmerah istrskih. L. 1789 je gubernij tržaški, zahtevajoči duhovnikov za učiteljski in kapelanski posel, tožil tako le: »V Istri je prebivalstvo še jako surovo in brez omike. Je-li mar čudo, da opazujemo na večini Istranov samo benečansko (italijansko) mišljenje? Rajše naj se opuste vse šole po družih kronovinah, nego da bi se ta deželica puščala brez šole, deželica, ki je prevažna zaradi meje in iz družih razlogov. Guberniju bi duhovniki najbolj dobrodošli, ker so večji katehetiki in novi metodi in ker na narod, kakoršen je doslej narod istrski, ne vpliva še resnica kakor resnica, temveč bo vplivala le tedaj, ako mu jo bode predaval duhovnik«.

Vseslovenska delavska slavnost, ki se je lani vsled smrti cesaričine morala odložiti, vršila se bode, kakor smo že naznanili, dne 28. maja t. l. Dolžnost vseh prijateljev slovenskega delavstva je, pričeti delo z vsemi silami, da bode 28. maja sijajen praznik žuljavih rok. Na noge vsa društva, ki ste že naznanila svojo udeležbo; čas je še, da podvojite število udeležencev! Pripravljali odbor je te dni poslal pozivnice doslej oglašanim društvom, na ostale se pa še posebej obrne. Prosimo hitrega in točnega odgovora. Radostna vest je pripravljalnemu odboru prišla iz zlate Prage. Bratje Čehi pošljejo na slavnost deputacije svojih delavskih društev z mnogoštevilnimi zastavami. Da se prva vseslovenska delavska slavnost častno izvrši, nadeja se odbor pomoči od vseh Slovencev, ki vedó delu »slavo, čast«. Delavci in njihovi prijatelji, pričnite takoj po vseh krajih domovine akcijo za impozantno udeležbo, pričnite takoj z najžilavejšo agitacijo. O gibanju obveščajte pripravljalni odbor. Vsi dopisi naj se pošiljajo na č. g. Luko Smolnikarja, stolnega vikarja v Ljubljani.

Pripravljalni odbor.

Občni zbor rojanske ženske podružnice sv. Cirila in Metoda v Rojanu se bode vršil v nedeljo, dne 26. t. m., v prostorih rojanskega otroškega vrta.

„Slavisches Echo“. Pod tem naslovom prične začetkom aprila tega leta na Dunaju izhajati nov politički list, ki bo donesal nepristranska poročila iz vseh slovanskih dežel in izmed vseh slovanskih narodov. Kazal bode tujemu svetu, kaj zahtevajo Slovani, in primerjal te zahteve s pretenzijami drugih narodov, ki so s Slovani v večji ali manjši dotiki. Presojal bode kritično zlasti bojevanje nasprotnikov slovanskih v Avstro-Ogerski in v obče kazal, kake so prav za prav stvari in razmere. Slovanski narodi dobe v »Slavisches Echo« prostor, da se bodo mogli slišati kar možno različni glasovi o mnenju in stermljenju teh narodov. Opozorjamo s tem na novi list, ki utegne zbirati okolo sebe dejatelje vseh slovanskih narodov. »Slov. Svet«.

Pokopališče pri sv. Anži. Za uravnavo razširjenega katoliškega pokopališča tržaškega pri sv. Anži je došlo pet konkurenčnih načrtov. Isti bodo razgrnjeni na ogled v muzeju Revoltella od petka dne 24. t. m. do vstevše nedelje dne 26. t. m.

Porotno sodišče v Trstu. Včeraj je bil Josip Matiaszi iz Trsta spoznan krivim ropu, krivega priglasenja in prestopka predpisov policijskega nadzorstva. Sodišče mu je prisodilo sedem let ječe.

Sneg v spomlad. No, to je res narobe-svet. Tudi klimatične razmere so se menda prekopicile na glavo. Kakor je snežilo danes v Trstu, kaj takega je pri nas prava redkost celo o božičnem času. In poleg še ostra sapa in občuten mraz: to je bil pravi zimski dan. Zimska suknja — to ti je zadoščenje!

Na morje spustijo dne 29. t. m. o polu-odnajsti uri predpoludne novo zgrajeno krasno ladjo »Nadvojvoda Fran Ferdinand«, ki stoji v Lloydovem arzenalu. Vstopnice se bodo dobivale na Lloydovem predsedništvu dne 24., 27. in 28. t. m. od 11. do 12. ure predpoludne.

Drobne vesti. Ob 3. uri popoldne je šel mesar Karol Periatto z večjo družbo po ulici delle Sette Fontane. Hkratu so začeli krik — ženske. Karol se je hotel pokazati viteza in je tekel ženski na pomoč. In res je videl, kako je nekdo nabijal na tleh ležečo žensko, mej tem ko je drug neznanec mirno gledal od daleč. Kakor se spodobi pravemu vitezu, je hipoma zgrabil napadaleca za vrat, ali o joj: oni tam na strani je stopil kakor bi trenil iz rezerve in ženska je bila v hipu po koncu in vsi trije, napadalec, ženska in oni drugi jeli, so v najlepši slogi nabijati nesrečnega viteza in metati kamenje vanj! In v poplašilo za vse vitežstvo mu je kričala ženska: Brigajte se za svoje posle, sedaj imate!! Slabo poplačano vitežstvo zares!!

— Neki mladenič Martin Abram s Krasa si je bil v minolem mesecu zlomil nogo. Legel je v postelj in je pričakoval, — neverjetno, ali resnično — da se stvar uravna sama od sebe. Ali, naravno, bolečine so postajale huje in huje in slednjič so ga morali prenesti v tukajšnjo bolnišnico in bati se je, da bode siromašni mladenič moral poplačati svojo nevednost in nemarnost s tem, da mu odrežejo nogo. Ta žalostni slučaj naj bode v svarilo našemu ljudstvu, da je poškodovanj, ki se ne lečijo same po sebi in niti ne z vsemi raznimi »zelišči«.

— Ko je redar Gulic včeraj stopil iz lekarne Godina v ulici Scuole nuove, sunil ga je nekdo, ki se je pehal z dvema drugima. Ker mu ni bilo hudega in je bil tudi v civilni obleki, šel je svojo pot dalje. No komaj je storil nekaj korakov, zadel ga je velik kamen v lepo ramo, vržen od jednega onih treh. Spustil se je za napadalcem in ga je tudi res vjel. Isti je neki Anton Maraspin iz Pirana, ki že sedi v varnem zavetju v ulici Tigor.

— V stanovanje Gasparja Weissa v Kjadinu so udrli včeraj o belem dnevu tatovi, ki so vse razmetali in odnesli nad 300 gld. Do sedaj ni sledi o lopovih.

Različne vesti.

Število nemških otrok v Prusiji. Na vsakih 100 prebivalcev v Prusiji pripade 12 poljskih otrok. Sploh obiskuje tukaj šole 4.700.000 otrok, od teh je poljskih 662.000. L. 1891. jih je bilo 495.000, l. 1897. že 557.000. V Poljski Šleziji narašča število poljskih šolskih otrok najbolj, 67% jih je. Kjer pa bivajo Poljaki protestantje, tam se poljski otroci ponemčujejo. Pred 8 leti jih je bilo 12.838, zdaj pa samo 10.972. Druge narodnosti imajo otrok: danska 24.000, litevska 20.000, češka 14.000, lužiška 12.000. Slovanskih šolskih otrok v Prusiji je torej nad 700.000.

Šesteri strup. 9. t. m. si je v Temešvaru na Ogorskem rojena triintriidesetletna učiteljica godbe H. U. iz žalosti nad smrtjo svojega ženina hotela končati življenje. Vzela je šest različnih strupov in si povrh še glavo močno poškodovala s tem, da se je s kosom lesa tolkla po čelu, pa vse to ni pomagalo. Prenesli so jo na Dunaju na kliniko, kjer je kmalu ozdravela popolnoma. Tacih poskusov pa menda ne bo več delala.

Prestop v grško-katoliško vero. Jeden del prebivalcev — kakih 800 — občine Santova na Ogorskem je dne 12. t. m. prestopil od katoliške v grško-katoliško vero. Po dovrševih obredih prestopa pa je prišlo do velicih škandalov. Prestopivši so kamenjali rimsko-katoliško župnišče. Župnik se je moral skriti, a naslednjega dne je predložil ovadbo. Vzrok prestopu je bil — jeza radi madjarskih propovedi.

Narodno gospodarstvo.

Sadjarsko društvo v Tolminu. Iz tolminske okolice nam pišejo: Naše »Sadjarsko društvo« je imelo 12. t. m. po večernicah v Tolminu svoj redni občni zbor ter po obnem zboru se je vršila delitev drevesec mej društvenike. Ta dan je bil pravi praznik za društvenike. Že zjutraj je bilo

živahnega življenja v društveni drevesnici, odlični z zastavami. Društveniki so ogledovali drevesnico ter so videli obilo lepega in koristnega vspeha.

Koj po večernicah se je sešlo v šolskih prostorih par sto kmetovalcev, katere je poučil društveni tajnik And. Vrtovec, kako saditi in oskrbovati sadnosna jabolčna drevesa. Veselega obraza in hvaležno so sledili poslušalci društveniki pouku svojega tajnika-učitelja ter mu končno obljubili slovesno, da se bodo ravnali po lepih naukih njegovih.

Po dovršenem pouku smo šli vsi v društveno drevesnico na baron Winklerjevi bradi, kjer so bila drevesa že izkopana in vse pripravljeno, da je vsaki društvenik kar vzel svoja drevesa. To radostno in živahno življenje je privabilo v drevesnico tudi marsikaterega gospoda in tržana.

Zadovoljni in veseli so društveniki nosili, oziroma vozili domov žlahtna in lepa drevesa, katera so te dneve ob lepem vremenu vsadili na svoja zemljišča po naukih in navodilih svojega tajnika.

Letos je romalo blizu 4000 jabolčnih drevesec, najplemenitejših vrst —, kakor slavonski srček, zimska zlata parinena in ananas — ter se je razdelilo mej ljudstvo na tisoče in tisoče žlahtnih cepičev in vse to brezplačno. Društveni tajnik nam je obljubil in nas zagotovil, da se bodo tako delila od slej naprej vsako leto žlahtna drevesa mej društvenike. Isti dan je pristopilo gotovo kakih 30 novih društvenikov, mej njimi tudi starih ženic iz oddaljenih krajev.

Kmetovalci so bili veseli na ta društveni praznik, vesel in zadovoljen je bil tudi odbor, posebno pa smo videli ta dan veselega in zadovoljnega društvenega tajnika And. Vrtovca.

To društvo je za tolminski okraj res velike važnosti in koristi ter bi zaslužilo večega zanimanja in podpore od strani vlade in dežele. — Prosimo lepo! Sadjar.

Šopki o. Stanislava Škrabca.

(Dalje.)

VII.

Da bi povzdignol v očeh svojih adeptov pomen prof. Brandta, katerega o. Stanislav dozda celo znal ni in kateri mu je v vprašanji o dovršenem sedanjiku, kakor je vidno zgoraj iz natančno prevedenih besed ruskega učenjaka, skazal tako slabo uslugo, povdarja o. Stanislav, da je ta učenjak k ruskemu prevodu Miklošičevega »Oblikoslovja« dostavil precej svojih opazek. R. Brandt je bil o tistem času profesor liceja kneza Bežborodko v Nežinu; knjigo našega znamenitega učenjaka, katerega je takrat (pred 12 leti) poznal že davno ves svet kakor velikana vede, prevzel je učenec Brandta v liceji, Nikolaj Vasiljevič Šljakov,

Velika zaloga solidnega pohištva in tapecarij

od
Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario šte. 2.

(šolsko postopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

zda j gimnazijski učitelj v Pernovu, izvestni so-
trudnik »Russ. Fil. Vestnika«. Ali je na te opazke
prof. Brandta Miklošič kje odgovoril ali ne, ni mi
znano. No dvomim, da bi on z vseni mogel biti
soglasen. Niti potrebne, niti pravilne niso vse;
druge pa so bezdvomno zelo koristne za Ruse.

Tako, mislim, bilo je čisto odveč, olupšati
Miklošičevo učeno delo opazkoj pod šte. 3. na
str. 464. Z drugimi opazkami zopet se priroden
Slovenec ne more vselej soglašati.

Na str. 203, na prim. kjer je dolga opazka
o slov. namenilniku, prof. Bradt uči pravilno:
»Ravno tako (kakor pit, plēst in pit plēst) razlo-
čuje se (nedoločnih) kosit, orāt od (namenilnika)
kosit, orāt. — Tako sta »soočila« B. de Cour-
tenay in naš dični Krek ruskema profesorju in so-
očila sta mu, seveda, stvar tako, kakor je.

No dalje prof. Brandt piše: »Drugače se razlo-
čujete (inf.) hvalit in (sup.) hvālit; poslednje se tudi
bržkone izgovarja hvalit; a z druge strani go-
vorē bržkone tudi kōsit, orāt«. K temu »brž-
kone« privela je ruskega učenjaka slovnič Metelka,
kjer stoji baje supin mōlit pri nedoločniku
moliti, kar je očividno tiskovna pomota. V re-
snici imajo Dolenjci od nedoločnika hvālit i na-
menilnik hvālit, Gorenjci pa od nedol. hvalit
tudi namenilnik hvalit.

Namenilnika kōsit (māhen) si, kakor Slo-
venec, ne morem misliti.

Prepuščajm soditi vsakemu Slovencu, ali mogo-
oziroma privedenih dveh slučajev opazke prof.
Brandta za nas biti avtoritetne.

Kaj pa oziroma bomkanja? O. Stanislav
mene, prirodnega Slovenca, pošilja učiti se mojega
materinega jezika k Rusu, kateri zna naš jezik le
iz knjig.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 21. »Neues W. Abendblatt« javlja iz Ho-
lešova na Češkem, da je prišlo do hudega pretepa
med italijanskimi in hrvatskimi delavci v neki to-
varni za cement. Italijani so napadli Hrvate z noži.
Trije Hrvati so ubiti, 16 je ranjenih. Ednega
ubitih so kar razrezali na kose. Od ranjenih, ka-
tere so prenesli v bolnico, sta že dva umrla.

Budimpešta 21. Uradni list objavlja cesarsko
potrjenje zakonov o štirimesečnem proračunskem
provizoriju in o kontingentu novineev.

Rim 21. »Opinione« piše, da se govori v
dobro obveščenih krogih, da hoče don Carlos s
pomočjo posojila več milijonov, danih mu na raz-
polago od angleških in francoskih bankirjev, udreti
na Špansko, čim bode dovršena mirovna ratifika-
cija, da zasnuje tam karlistiško ustajo.

Peking 21. Vojaki-pomorščaki, ki so tu v
varstvo angleškega poslanštva, so dobili ukaz, naj
zapuste mesto.

New-York 20. Glasom brzjavke iz Havane,
so zaprli tam od nedelje sem 57 oseb. V pone-
deljek zjutraj se je razstrelila jedna bomba pred
katedralno v Havani, o čemer so bila poškodovana
vrata katedralke. Policija je dobila ukaz, naj za-
pleni Kubaneem vse orožje.

London 21. V spodnji zbornici se je vsprel
proračun urada za zunanje stvari s 136 proti 32
glasovi. Tekom razprave je izjavil državni podtaj-
nik Brodriek o kitajski politiki vlade: »Jako že-
leti je, da bi glede Kitaja prišlo do sporazumljenja
z Rusijo, in ni izključena nada, da se tudi doseže
tako sporazumljenje. Dosedaj se je na obeh stra-
neh kazalo povsem prijateljsko in spravljivo mišlje-
nje. Mi si prizadevamo delati na to, da bomo
imeli, kakor drugi narodi v Kitaju svobodo v
trgovini.

Petrograd 21. Danes je car vsprejel v av-
dijenci ruskega poslanika grofa Montebello. Isti je
predložil carju dve pismi Loubeta, tičeči se njega
izvolitve predsednikom republike. Jedno pismo je
oficijelno obvestilo o izvolitvi Loubeta, drugo pa
je privatnega značaja.

Dunaj 21. Oficijozna »Wiener Abendpost«
pravi, da je ministerski svet, ki se je vršil včeraj,
brez spremembe odobril jezikovni zakon, kakor ga
je sestavila ministerijalna komisija.

ZALOGA POHISTVA IN OGLEDAL
Rafaela Italia
TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST
Zaloga pohistva za jedilnice, spalnice in spre-
jemnice, žimne in peresnice, ogledal in železnih
blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

URAR
sposoben v popraviljanju vsakovrstnih ur, se pripo-
roča sl. slovanskemu občinstvu Trsta in okolice.
Friderik Colja,
raznašalec »Edinosti« in vrtar,
Via Solitario št. 8.

„Hotel Nazionale“
v Trstu, Via Vienna št. 4

nahaja se v bli-
žini kolodvora
južne železnice
pristanišč, po-
štne in brzo-
javnega urada
ter je popolno-
ma obnovljen.
Sobe elegantne
vse v I. nadstr.

Cena od 60 novč. naprej.
V pritličju nahaja se tudi »Restaurant Nazionale«
elegantno opremljen, preskrbljen vedno in ob vsakej uri z
gorkimi in mrzlimi jedili. Toči se: fino plzensko pivo in
Culmbach-ovo črno pivo, najbolje dalmatinsko »Apolo di
Lissa« in istrsko vino ter razna vina v hoteljkih, vse po
zmernih cenah.

Lastnik je slovan-dalmatinec. Govori se slovenski in
hrvatski.

Naslanja se na geslo: »Svoji k svojim« priporoča
se slavnemu občinstvu slovanskemu in hrvatskemu za obilen
obisk

Josip Serdarović,
lastnik.

M. Aite Razprodaja vse
(prej Aite & Zadnik) blago v zalogi po
Via Nuova ogel ulice S. Lazzaro. znižanih cenah.

Josip Živic, veleposesnik, Skopo ima na
prodaj 15 mesecev starega
bika, švicarske pasme.

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu!

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najboljšje vrste
od sloveče avstrijske znamke

„Styria“ in „Styria“ original
— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,
Via del Torrente šte. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:
Trst, Primorsko in Dalmacijo.

TEODOR SLABANJA
srebrar
ulica Morelli 12 v **GORICI** ulica Morelli 12

priporoča prečistiti duhovščini in cerkvenim pred-
stojnikom svojo delavnico za izdelovanje **cerkvene
posode in orodja. Staro blago popravi, pozlati in**
posrebrni v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo
tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovin-
skega blaga, olajšuje jim to zgorej omenjeni s tem,
da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem
to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n.
gospod naročevalce sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

Kašelj, hripavost in prsni katar
ublažuje in zdravi
pravi planinski kašelj olajšajoči sok
z »Deželne lekarne pri Mariji Pomagaj« M. Leusteka
v Ljubljani.
Cena 1 steklenice 50 novč. Razpošilja se z obratno pošto
najmanj 2 steklenici.

FILIJALKA
c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4 %	30-dnevni odkaz 2 1/4 %
30- " " 3 3/4 %	3-mesečni " 2 1/4 %
	6- " " 2 1/2 %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih
avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepst z
dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po
dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2 % na vsako svoto. V napoleonih brez obrest
Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako
v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirij, Inomost,
Czovec, Ljubljano, Line, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Sol-
nograd, brez troškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti od-
bitku 1 % provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Lon-
donu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po
jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohranu.

Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlati ali sre-
brni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.
Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk
v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu
zavaruje
proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju,
proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.326.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465-07
Rezerva na razpolaganje	500.000—
Rezerva zavarovanja proti premi- njanju kurzov, bilanca (A)	333.822-42
Rezerva zavarovanja proti premi- njanju kurzov, bilanca (B)	243.331-83
Rezerva specialnih dobičkov za- varovanja na življenje	500.000—
Občna rezerva dobičkov	1.187.164-86

Urad ravnateljstva:
Via Valdiriv št. 2, (v lastni hiši).

FILIJALKA
BANKE UNION
V TRSTU

e peča z vseni bančnimi in menjalnimi posli,
kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih
obrestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 1/4 %	proti 5 dnevi odpovedi
" 2 1/2 %	" 12 " "
" 3 1/4 %	" 4 mesečni "
" 3 1/2 %	" 8 " "
" 3 3/4 %	" 1 letni "

Napoleone:

po 2 %	proti 20 dnevi odpovedi
" 2 1/2 %	" 40 " "
" 2 3/4 %	" 3 mesečni "
" 3 %	" 6 " "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25.
ozioroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2 1/4 % do vsakega zneska;
izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske
treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajejo
v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne
uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur.
Sprejema za svoje conto-currentiste, inkase in
račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj,
Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja
nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne
papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri
vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne pa-
pirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti
primerni proviziji.

Pomladansko zdravljene.

ZDRAVLJENJE KRVI
Čaj »Tisočerni evet« (Milleflori).
Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem,
če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavlja-
nju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje
stane 50 novč. ter se dobiva v odlikovani lekarni
PRAXMARER „Ai due Mori“ v TRSTU, veliki trg.
Tudi za 55 novč. v markah določje se franko.